

Τοποθέτηση της Αναρχικής Μαθητικής Ομάδας «Αταξία»

Έναν χρόνο μετράμε από το ξεκίνημα της πανδημίας και τα πράγματα μέρα με την μέρα γίνονται όλο και χειρότερα. Άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, τα κρούσματα κάνουν αρνητικά ρεκόρ συνεχώς και η κρατική καταστολή έχει αναβαθμίσει τα αλληπάλληλα χτυπήματα της στον κόσμο που αντιδράει και εκδηλώνει με ξεκάθαρο τρόπο την εναντίωση του στις ύπουλες τακτικές της κυβέρνησης. Θα θέλαμε όμως να επισημάνουμε πως ο κόσμος του αγώνα έχει επίσης κλιμακώσει τις δράσεις του με αποτέλεσμα να βλέπουμε κέντρα αγώνα να ξεπηδούν σε κάθε γωνία της χώρας, νέο κόσμο να πλαισιώνει διαδηλώσεις, καλέσματα και κινηματικές διαδικασίες δείχνοντας έτσι πως κανείς δεν θα μας απαγορεύσει να διαδηλώνουμε ενάντια στην βαρβαρότητα της κρατικής διαχείρισης της πανδημίας, στον νόμο Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη, στην αυξανόμενη αστυνομική βία, στην εκδικητική στάση του κράτους απέναντι στον Δ.Κ., στις απαγωγές και τους βασανισμούς συντρόφων και συντροφισσών. Αν κάτι λοιπόν μας έδειξαν αυτοί οι τελευταίοι μήνες είναι πως η εξουσία πλέον δεν ενδιαφέρεται να κρατήσει ούτε τα προσχήματα και δεχόμενη πιέσεις από την κοινωνική βάση στενεύει από απαντήσεις, ενώ αυτό που φανερώνεται είναι πως σίγουρα ο φόβος έχει αλλάξει στρατόπεδο.

Σε ότι αφορά την εκπαίδευση, το κράτος δημιουργεί ένα καθεστώς το οποίο εξαιρεί μαθητές/τριες από το σύστημα δημιουργώντας μια εκπαίδευση ασφυκτική για παιδιά από οικογένειες χαμηλών κοινωνικών στρωμάτων που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα για φροντιστήρια ή για πρόσφυγες και μετανάστες/τριες. Με τις νέες αλλαγές πολλαπλασιάζονται τα εμπόδια στην μόρφωση όλων των παιδιών εμπορευματοποιώντας την γνώση και την εκπαίδευση. Έχουμε να κάνουμε πια με ένα σχολείο σκληρών και συντηρητικών νεοφιλελεύθερων προτύπων με το οποίο η οπισθοδρόμηση επιτείνεται. Επί της ουσίας, οι συγκεκριμένες αντεκπαιδευτικές αλλαγές εντάσσονται στην πολύχρονη προσπάθεια των κυβερνήσεων να μετατρέψουν τα σχολεία σε γενέτειρες εύκολα συμβιβάσιμων, άβουλων, φθηνών εργατών.

Θέλουμε επίσης να επισημάνουμε τη σημαντικότητα της συνολικοποίησης του – γενικότερα – εκπαιδευτικού αγώνα. Τα βασικά υποκείμενα στον χώρο της εκπαίδευσης αποτελούνται από μαθητές/τριες, φοιτητές/τριες και εκπαιδευτικούς. Θεωρούμε πως και τα τρία αυτά σύνολα αγωνίζονται υπό ένα κοινό πρίσμα, έχοντας κοινές διεκδικήσεις και ανάγκες. Για αυτόν τον λόγο έχει ιδιαίτερη σημασία να συνυπάρχουν στον δρόμο και στις διαδικασίες με απώτερο στόχο την διαμόρφωση αυτού που ονομάζουμε «πανεκπαιδευτικό αγώνα».

Αυτό που θεωρούμε εξαιρετικά σημαντικό την συγκεκριμένη χρονική περίοδο υπό τις δεδομένες συγκυρίες είναι η μεταστροφή της κοινωνικής

αντίληψης για την κρατική διαχείριση οποιουδήποτε κοινωνικού θέματος, είτε αυτό είναι η πανδημία, είτε η εκπαίδευση προς μια μεριά γεμάτη αμφισβήτηση. Η κατάσταση που επικρατεί δεν επιτρέπει στο κράτος να συνεχίζει να κρύβεται και έχει ήδη πυροδοτήσει την εκδήλωση του πραγματικού του προσώπου. Η κοινωνία αντιλαμβάνεται πως έχει να κάνει με έναν μηχανισμό ο οποίος επιτίθεται απρόκλητα σε φοιτητές/τριες που διαδηλώνουν για τα στοιχειώδη, σε σωματεία βάσης εργατών/τριών που διεκδικούν αυτά που τους αναλογούν και σε υγειονομικούς για τους οποίους το κράτος αδιαφορεί παντελώς εν μέσω πανδημίας. Από την άλλη μεριά γίνεται ξεκάθαρη η συγκάλυψη που παρέχει σε παιδεραστές, φασίστες και μπάτσους καθώς επιδιώκει την αναβάθμιση των επιθέσεων τους ενάντια στην απειλή που συνιστούν όσοι και όσες αντιστέκονται.

Αγωνιζόμαστε ως αναρχικοί και αναρχικές γιατί πιστεύουμε πως η κοινωνική, η μαθητική καθώς και η φοιτητική αυτοοργάνωση είναι ο πιο επικίνδυνος και αποτελεσματικός τρόπος να αντιπαρατεθούμε στην εξουσία και σε ό,τι μας καταπιέζει. Αυτό γιατί είναι ο αγώνας από τα κάτω που δίνουμε καθημερινά στον δρόμο για να φτιάξουμε αυτόν τον κόσμο καλύτερο, είναι ο αγώνας για να υπερασπιστούμε μια παιδεία δημόσια και προσβάσιμη σε όλους, διαφυλάσσοντας ταυτόχρονα την προοπτική για μια άλλη ελευθεριακή παιδεία σε μια ελεύθερη κοινωνία. Θεωρούμε απαραίτητο να αναρωτηθούμε και να προβληματιστούμε σχετικά με τη φύση αυτής της εκπαίδευσης που λαμβάνουμε δηλαδή τη στροφή της παιδείας σε μια τεχνική εκπαίδευση που στόχο έχει την απόκτηση δεξιοτήτων για ένα καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής. Καταλαβαίνουμε πως το ήδη υπάρχον σχολείο μόνο στόχο έχει να λειτουργεί ως μέσο για την καλλιέργεια και την εξάπλωση των ιδεών του κράτους που επιβάλλει το δικό του εκπαιδευτικό μοντέλο. Είναι αλήθεια ότι τα σχολεία με τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν και με το εκπαιδευτικό σύστημα που επικρατεί έχουν αποξενώσει τον άνθρωπο από την γνώση. Το σχολείο άρα προετοιμάζει κάποιον να αποδεχτεί μια κοινωνία που δεν προσφέρει παρά έτοιμα πακέτα και προγράμματα για όλες τις πτυχές της ζωής του.

Με βάση τα προηγούμενα αντιλαμβανόμαστε πως το σχολείο στην καπιταλιστική κοινωνία που ζούμε δεν έχει παρά να προσφέρει παραγωγικά χέρια για τις ανάγκες του κεφαλαίου, υποδουλωμένους πολίτες στην υπηρεσία του κράτους, ανελευθερία και εκμετάλλευση, ανταγωνισμό, κανιβαλισμό και ανισότητες. Το σχολείο του σήμερα αποτελεί τον πρώτο εξουσιαστικό φορέα που συναντάμε στη ζωή μας και φροντίζει, ώστε να διασφαλίσει στο κράτος, στην εξουσία και στο κεφάλαιο την συνέχεια τους, αναπαράγοντας το αφήγημα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, καταπνίγοντας όποια διάθεση αντίστασης και αλλαγής.

Εμείς θεωρούμε ότι το κατάλληλο σχολείο είναι αυτό που μας εξοικειώνει με τον κόσμο. Οφείλει το σχολείο να είναι μια ενεργητική διαδικασία που να

ενθαρρύνει, να βοηθά κάποιον να αναπτύξει και να εκτιμήσει τις ικανότητες του. Το Ελευθεριακό σχολείο που θέλουμε υπερασπίζεται λοιπόν εκ των πραγμάτων μια αναρχική ηθική, είναι μια ανθρώπινη διαδικασία εξέλιξης, δημιουργίας, αλλαγής που στόχο έχει που επαναστατικοποιεί τα άτομα και να δημιουργήσει μεταβολή στις υπάρχουσες δομές στις σχέσεις και στους τρόπους επικοινωνίας. Χρέος μας ως αναρχικοί\κες είναι να αναδείξουμε όσα μας καταπιέζουν και να αγωνιστούμε όχι μόνο για ένα άλλο σχολείο, αλλά για μια άλλη κοινωνία, για την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Είναι η κατάλληλη στιγμή, λοιπόν, να ταχθούμε ολόψυχα με το μέρος των καταπιεσμένων, με το μέρος της οργάνωσης και της αντίστασης ενάντια στους κρατικούς θεσμούς που μας καταπιέζουν. Στοχεύουμε στην ζύμωση των μαθητών και των μαθητριών, πλάι σε φοιτητές/τριες και εκπαιδευτικούς, για την οργάνωση των δικών μας αντιστάσεων, για ένα σχολείο που αντί για κοινωνικό πεδίο εξατομίκευσης και ανταγωνισμού θα γίνει τόπος έκφρασης της συλλογικής αντίστασης και αλληλεγγύης. Εμείς ως αναρχικοί και αναρχικές και ως μαθητές/μαθήτριες θα σταθούμε απέναντι σε ό,τι μας καταπιέζει, σε ό,τι καταστέλλει τους αγώνες μας για ελευθερία και αξιοπρέπεια. Με όπλα μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση θα αγωνιστούμε για ένα καλύτερο κόσμο. Καλούμε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες, όχι να στοιχηθούν πίσω μας ούτε να ηγηθούν μπροστά μας αλλά να σταθούν πλάι μας.

Όλα είναι τώρα.

Τοποθέτηση εκ μέρους της Αναρχικής Μαθητικής Ομάδας ΑΤΑΞΙΑ από τη μαθήτρια Β' Λυκείου του Μουσικού Λυκείου Ειρήνης Μισιλόγλου.